

[Eva Gredal.]

der skal lave arbejdet, ikke får det gjort færdigt. Men i den sidste ende er det jo trods alt ministerens ansvar. Kan vi nu få at vide, hvorfor vi endnu ikke har fået et aktstykke til bevilling til træningsskolerne?

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Som jeg lige har nævnt i mit svar på det af hr. Henning Philipsen stillede spørgsmål, er der i de seneste år sket en kraftig udbygning inden for åndssvageforsorgens daginstitutionsovråde på grund af den særlige bevilling, som der her er tale om, og som fru Eva Gredal i sin tid som socialminister fik stillet til rådighed til indretning af eksterne institutioner for børn og unge. Jeg forstår godt, at fru Eva Gredal føler et ansvar over for, at de penge bliver anvendt efter formålet; det gør jeg da også.

For den sidste del af udbygningsprogrammet, som omfatter etablering af 2 nye træningsskoler og udvidelse af 5 bestående skoler, er anvendelsen af bevillingen desværre trukket længere ud end forudset. Dette vil fru Eva Gredal allerede vide igennem de svar, jeg har givet på spørgsmål stillet af socialudvalget, senest den 26. juli 1974. Det vil derfor ikke være nyt for fru Eva Gredal, når jeg i dag kan oplyse, at sagen blev forsinket som følge af, at finansministeriet ikke kunne tiltræde socialministeriets første udkast til ansøgning om bevillingsmyndighedernes tilslutning til gennemførelsen af de pågældende projekter. Der er herefter udarbejdet et revideret og reduceret standardbyggeprogram, ligesom der er foretaget nærmere undersøgelser af personalets størrelse og sammensætning ved samtlige eksterne institutioner inden for åndssvageforsorgen.

Socialministeriet vil inden for de allernærmeste dage sende det reviderede udkast til finansministeriet. Byggeudgifterne forudsættes genbevilget inden for den ikke forbrugte del af den ekstraordinære bevilling, som var optaget på finansloven for 1973-74. Jeg håber, at sagen kan opnå en velvillig og en hurtig behandling hos bevillingsmyndighederne, således at træningsskolebyggerierne kan påbegyndes i slutningen af 1974 og afsluttes i 1975. Den resterende del af 45 mill. kr.-bevillingen vil således være forbrugt i finansåret 1975-76.

Eva Gredal (S)

Det er rigtigt, at vi har fået disse oplysninger fra socialministeren, og jeg takker for det svar, vi har fået, men jeg er ikke helt tilfreds.

Ministeren oplyser, at finansministeriet ikke kunne tiltræde det aktstykke, som socialministeriet havde sendt over, og da må jeg sige, at socialministeriet må vide, hvad finansministeriet kan tiltræde, og hvad de kan sende over. Det har gang på gang været sådan, at man har fået ting tilbage, men man må efterhånden have fundet en procedure, således at man kan tale sammen og ikke gang på gang stadig væk får tingene kastet tilbage med besked om, at det er for dyrt.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at ministeren i disse tilfælde griber ind og siger til sine embedsmænd, at det skal være projekter, der ikke er prangende og store, men reelle, praktiske projekter. Det er noget af det, der gør, at finansministeriet i meget høj grad sender tingene tilbage, og hvis ministeren lægger den linje, at det ikke er prestigeprojekter, så tror jeg, at man i højere grad kunne få tingene bevilget i et hurtigere tempo.

Socialministeren (Jacob Sørensen):

Jeg vil gerne erklære mig helt enig med fru Eva Gredal i det spørgsmål, men jeg var desværre ude af stand til at foretage en sådan henstilling til embedsmændene i denne sag alene af den grund, at det var fru Eva Gredal, der var socialminister dengang.

Eva Gredal (S):

Det svar kan jeg ikke rigtig anerkende. Jeg vil godt oplyse, at da jeg første gang så projektet, blev det sendt tilbage til mine daværende embedsmænd med besked om, at det skulle laves om, og så har jeg ikke set det siden, og så må det være den nuværende.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Hanne Reintoft* (DKP) til ministeren for offentlige arbejder:

„Hvor mange personer må køre i fællesskab til arbejde, før koncessionsbestemmel-